Ч. 146. Неділя 14 (1) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Буджетова провізория. — Охолоджене российско-француских відносин. — Сполучені Держави і Японія.

На вчерашнім засіданю палати послів покінчено дебату над буджетовою провізориєю. По промовах цілого ряду бесідників вибрано ґенеральними бесідниками послів Кресича, Хорвата, „против“, а Штарка, независимого социялїста „за“. Кресич в своїй промові обговорював відносини Хорватів і Сербів до Угорщини в теперішнім спорі і протестував против висказаного др. Векерлєм наміру Угорщини, аби з Босни і Герцеґовини зробити угорскі провінциї. Австрийске правительство повинно обудити ся з своєї бездїльности, бо інтереси Австриї поважно загрожені. — Ґенеральний бесїдник „за“, Штарк полємізував з социялїстами і відмовив їм права називати ся одинокими представителями народа. Вкінци заявив ся за аґрарною реформою.

По рядї фактичних спростовань ухвалено буджетову провізорию передати буджетовій комісиї, по чім предсїдатель замкнув засїданє. Слїдуюче відбуде ся вівторок.

В новім буджетовім прелїмінари виносять загальні доходи на 1907 р. 2.072,588.813 кор., т. є. о 180,087.731 К більше від попередного прелїмінаря; видатки виносять загалом 2.071,697.906 К, т. є. о 180,826.554 К більше, як в попереднім прелїмінари. Причиною тих змін суть ухвали парляменту, котрі запали вже по предложеню першого прелїмінаря на 1907 р. а іменно: що-до удержавненя північної зелїзниці, управильненя платнї державних урядників і слуг, портових будівель в Триєстї, висших субвенций для Льойду, портових будівель на побережах Дальматиї і висших видатків на войско по мисли ухвал спільних делеґаций. Взагалї буджет представляє ся ось як:

	Доходи:	Видатки:
1. Цивільна лїста і канцелярия каб.	—.—	11,475.298
2. Державна рада .	—.—	3,360.707
3. Рада мініст., трибунал держ. і адміністрация .	2,550.980	4,189.543
4. Спільні видатки	—.—	275,803-798
5. Міністерство внутрішних справ .	2,745.325	78,683.000
6. Міністерство краєвої оборони .	1,285.228	71,913.750
7. Міністерство віроісп. і просьв.	17,199.627	92,299.195
8. Міністерство фінансів . . .	1.360,552.630	722,143.203
9. Міністерство торговлї	179,262.330	192,581.432
10. Міністерство зелїзниць . . .	452.174.780	404,903.260
11. Міністерство рільництва . . .	35,721-957	57,591 315
12. Міністерсто судівництва . .	3,889.220	77.126.076
13. Найвисша рахункова палата . .	—·—	584.300
14. Емеритури . .	—·—	78,042.154
Разом	2.072,588.813	2.071.697.906

Як видко, найбільші доходи приносять державі: міністерство фінансів (638 мілїонів), міністерство зелїзниць (57 мілїонів) і міністерство рільництва (21 мілїонів). Найбільші видатки виказує рубрика на спільні видатки (головно на войско), бо аж 275 мілїонів.

Між российскою часописию „Новоє Время“ а француском прасою вивязала ся цікава полєміка. Именно „Новое Время“ помістило статю, в котрій доказувало, що союз з Францию не має для Росиї нїякої вартости і закидувало француском правительству цїлий ряд похибок. На те відкликнула ся майже цїла француска праса і виступила з докорами против Росиї. Зближений до правительственних кру-

11)

Ґубернатор.

З российского — Леонид Андреева).

(Дальше).

Ґубернатор перейшов ся поволи по комнатї і обершаючи ся до холодної печи, додав поважно:

— Беріть житє, оно належить до вас, але мою честь...

Не докінчив і підносячи в гору голову, сьмішний подекуди в своїй гордости, повернув до стола.

„Скажу навіть, що взагалї ви чоловік честний“ — взагалї чоловік честний (повторив два рази) — „отже навіть курки не скривдите, коли не прикажуть вам єї кривдити. Але як честний чоловік може піддати ся таким приказам, того не можу зрозуміти. Ласкавий пане! Нарід не курка! Нарід то річ сьвіта, колиб ви порозуміли чим єсть нарід з своїми злиднями, вийшлиб ви на ту саму площу, поклонились би єму до ніг і просили о прощенє. Зволїть лиш подумати, що з діда прадїда, з рода в род ведемо то само тяжке житє, яке було участию невільників, котрі для примхи фараона-тирана, будували піраміди. Як між вами суть дідичні дворяни т. є. гнобителї, так між нами суть дїдичні робітники, дїдичні невільники. Подумайте, що цїлі тисячі лїт бито нас і гноблено — і як би я найдальше поглянув в минувшість моїх предків, нїчого иншого не доглянув би в ній — крім сльоз, розпуки і дикости! І то всьо переходило на наші душі як одинокий заощаджений капітал, переходило з вітця на сина, з матери на дочку. Ви без сумніву налякались би, коли би заглянули в душу правдивого робітника або селянина. Вже перед уродженєм кривдять і зневажають нас тисяч раз, а коли входимо в житє від разу попадаємо в якусь нору, в котрій пемо зневагу, кормимо ся зневагою і одїваємо ся в зневагу. Кажуть, що в третім роцї свого урядованя велїли ви сїчи якихсь селян. Чи розумієте, що ви зробили? Колиж до вас прийшли робітники, як гадаєте, хто до вас прийшов? Прийшли воскресші невільники, котрі будували піраміди, прийшли струджені тисячлїтною працею, благаючи зі сльозами о любов, о раду і поміч, як до чоловіка XX. столїтя, образованого і людяного, а ви як поступили собі з ними? Ех, пане! Призадумавшись над тим всїм, можна здогадувати ся, що ваш прадїд був може дозорцем тих невільників і бив їх нагаями, лишаючи вам в спадщинї ненависть до них! Ласкавий пане! Нарід будить ся зі сну. Доси ще перевертає ся сонний, а вже у вашім домі тріщать підвалини. Щож стане ся з вами, коли цїлком обудить ся? Для вас мої слова новість, але подумайте над ними. А тепер прошу простити, що я вас трудив, а в імя „братерства“ бажаю, щоби вас не убито“.

— Убють! — подумав ґубернатор, складаючи лист. Хвилю думав о робітнику Єґорі, з сивими кучерями волося, відтак потонув увагою в чімсь незвістнім і великаньскім як ніч. В єго гадках не було нї заперечення згоди на то, що вичитав в листї. Стояв при вистилїй печи — під зеленою, ушитою з шовкової материї покривою, горіла лямпа на столї — десь далеко дочка Зіті грала на фортепянї — гавкав мопс ґубернаторової, котрого видко хтось дражнив... лямпа горіла... Лямпа горіла...

VII.

Кілька слїдуючих днів минуло без листів. Нагле немов би на даний приказ листи перестали приходити, а то мовчанє видавало ся незвичайне — тяжке. В наглости, з якою настало мовчанє, не відчувало ся кінця і щось ще продовжувало ся в тишинї, як коли би гадка увійшла на новий шлях і щось загадочно творила. І скоро днї перелїтали, немов би гонені розмахом великаньских крил: ідуть в гору — день; ідуть в долину — ніч.

Два рази в незвичайних годинах приймила ґубернаторова полїцмайстра Сандача. В передній комнатї, висуваючи рамена до портиєра, щоби з них стягнув плащ, в скорім півобороті, енерґічним шепотом зганьбив єго, як свого візника, або простого полїцианта. Розодївшись і натягаючи сьвіжу рукавичку, похилив вилизану голову до густих заличків портиєра, вишкірюючи зігнилі, тютюновим димом окопчені зуби; в сам ніс пхав єму руку з напів натягненою рукавичкою і колишучими ся при нїй плоскими пальцями. То само, хоч в менших розмірах повторив з льокаєм. Відтак, прибравши поставу чоловіка з висшого сьвіта, почав по сходах вступати на перший поверх. Давнїйше не посьмів би під нїяким услівєм ганьбити служ-

гів „Matin“ прямо кпить собі з докорів „Нового Время“. „Американьский гуморист Марко Твен — пише „Matin“ — єсть безперечно чоловіком дуже веселим але в Росиї єсть ще веселійша часопись від него а то „Новое Время“. Отся часопись думає, що войскова орґанізация Франциї не дає Росиї достаточних запорук. А невже „Нов. Вр.“ думає, що орґанізация російскої армії дає якунебудь запоруку нам? Згадавши про події в Манджуриї і на всхідно-азийскім мори треба спитати, де ті ґварантиї. Але найкомічнійшою частию статі єсть те, що ми маємо бути вдячні Росиї за те, що она позичила собі у нас гроший. Вже Вітте підспівував нам на сю нуту. Российска часопись єсть навіть переконана, що ми попали би у величезний клопіт, коли би Росия звернула завтра наші мілярди. Алеж Росия занадто нас любить, щоби зробити нам таку прикрість. Коли маємо сказати правду, то мусимо заявити: Франция зробила российскій державі лиху прислугу, пожичаючи їй гроші. Мілярди дано правлячим кругам, які промарнували їх замість того, щоби підняти ними велике богатство краю та в той спосіб поліпшити долю населеня. Пожичені гроші загирено в гідній пожалуваня авантурі в хосен драбів, які остали без ніякого покараня. Отся авантура (т. є. япаньска війна) покінчила ся у відомий нужденний спосіб, але з того ще не слідує, що якби Росия схотіла вернути наші гроші, то ми не приняли би їх немов би тому, що не знали би, що з ними почати. Най Росия тим питанєм не турбує ся. Наші каси отворені. Ми ждемо..:“

Як видно над Секваною не беруть надто траґічно погроз орґану царского правительства. Кпини Matin-а мусять доймити серце надневского союзника, особливо коли з тим союзником удержувано незвичайно сердечні зносини. Довгі літа піддержували французскі републиканці царский самодержавний уряд в єго силі, угнїтї всяких свободолюбних, хочби трохи конституцийних змагань. Та ось наступає охолоджене французско-російскої дружби. Мрії Французів, що при помочи могучого „білого царя“ удасть ся відобрати Німеччині Альзацию й Льотарингію розвіялись безслідно, а реальним наслідком дружби з Росиєю остав для Франциї тілько великий 11 мілярдовий довг. З хвилею, як мерк блеск російскої могучости заходила ся Франция, щоби наблизитись до других держав і те переведено вже що до Анґлії, Іспанії, Японії, а послідними днями починає ся навязувати французско-німецке зближенє. Розуміє ся, що те все не могло причинити ся до скріпленя французско-російского союза, бо що раз більше ухилювало єго необхідність. Очивидно що від теперішної російско-французскої перепалки прасової до дійстного зірваня обопільного союза не близько, але і не надто далеко, бо основою всяких політичних союзів може бути тілько забезпеченє обопільних користий.

Американьскі часописи переповнені статями про американьско-японьскі відносини і закидають Японії, що она безусловно пре до війни. Супротив того ціла публична опінія Америки дуже занепокоєна і кожда, хочби найменша подія викликує в Сполучених державах великий розголос і заколот. Бюро Райтера доносить з Сан-Дієґо в Каліфорнії, що офіцир, командант форту Розенкранц доніс, що арештовано там якогось Японця, котрий робив рисунки форту. Вість та, як доносять часописи, викликала серед американьского населеня велике обуренє і дала привід до противяпоньских демонстраций. Положенє має бути дуже поважне. — В Новім Йорку гостить тепер япаньский адмірал Ямамото. На виданім в єго честь бенкеті виголосив він промову, в котрій підніс, що Японці уміють оцінити приязнь і симпатию, яку виявляли їм Американці в часї послідної війни. Закінчив заміткою, що сердечні відносини між обома державами не можуть бути заколочені маловажними непорозумінями.

Новинки.

Львів, дня 13-го липня 1907.

— **Іменованя.** В дирекциї почт і телеґрафів у Львові іменовані концептовими практикантами: Евг. Жарский, Йос. Чапельский, Сев. Йонак, Л. Кунц, Ст. Соболевский, Людв. Вінцковский і Ст. Колїнек, укінчені правники.

— **Новий будинок для промислової школи у Львові.** Краєвий Виділ затвердив контракт, заключений містом Львовом з державним скарбом. Сим контрактом громада м. Львова відступає державному скарбови цілий будинок промислової школи при ул. Театральній (напротив камениці вдовичо-сиротиньского фонду), а набуває від скарбу північне крило теперішного будинку скарбової дирекциї за 100.000 К. Державний скарб має поставити власним коштом новий будинок для промислової школи на ґрунтах Зелїзної води. Площу під новий будинок промислової школи дає громада м. Львова даром під условиною, що она буде служити лише для тої школи з викладною мовою польскою. В противнім случаю ґрунт разом з будинками переходить на власність громади. Ціль сеї обміни будинків єсть така, щоби відслонити фронт промислового музею на гетманьскі вали. Північне крило будинку дирекциї скарбу небавом розберуть, а бюра з того будинку перенесуть ся до теперішної промислової школи.

— **Дрібні вісти.** Вінчанє п. Александра Козенки, укінченого богослова з п-ною Одаркою Сапрун, як також п. Івана Логиньского, укінченого богослова, з п-ною Володимирою Сапрун, відбуде ся дня 16 липня 1907 р. о год. 8 вечером в церкві парохіяльній в Стенятинї. — Маґістратскі робітники у Львові перестали страйкувати і підписали угоду, на основі якої приняли 10% підвижки попередної платнї з тим, що маґістрат має платити за них касу хорих. — В Перемишли вибух страйк мулярів. — В Пятицерквах на Угорщинї перехопила поліция підроблений 20-короновий банкнот, доволї добре наслїдуваний. Від правдивих банкнотів він ріжнить ся лише тим, що число і серия напечатанї грубшими черенками, а в польскій записи замість „Dwadzieścia koron“ єсть „Dwadzieścia koronu“. — Міжнародний з'їзд в справі поборюваня груздавки відбуде ся у Відни від 19 до 21 вересня с. р. — З Товмача жалують ся на недостаток лїкарів. Єсть там вправдї двох лїкарів, але оден з них недомагає, а другий, міский фізик, має за богато працї.

— **Товариство кружків рільничих.** Дня 9-го с. м. розпочали ся наради Загальної Ради „Towarzystw-a Kółек rolnicz-их“. Товариство то завдяки невтомимій праци розвинуло ся незвичайно. Ось деякі дати з діяльности згаданого товариства: Товариство се оснувало до тепер в Галичинї 1.233 „Kół-ок“, котрі числять 54.780 членів. Желїзний фонд товариства виносить 16.517 К, вкладки спомагаючих членів в минувшім роцї виносили 7.746 К, краєві субвенциї 55.000 К, правительственні субвенциї 37.539 К, а субвенциї від приватних інституций 6.254 К. „Kół-ка“ жертвували м. р. на публичні цїли 47.551 К. Удїли членів в спільних підприємствах виносили 400.872 К, а власні будинки „Kół-ок“ мають вартість 600.000 К. Товариство отворило доси 2.000 сїльских крамниць і розповсюднило між народ 572.000 примірників книжочок, між котрими лиш 72.000 примірників було власностию видавництв господарского змісту.

— **В бурсї руского тов. педаґоґічного у Львові** при ул. Вірменьскій ч. 2 було поміщених в р. шк. 1906/7 200 питомців, учеників рускої ґімназиї у Львові. Між тими було сиріт по сьвящениках 6, учительских синів 12, урядників приватних 7, ремісників 16, зарібників 21, рільників 138. Місячна оплата виносила від 18 до 30 К, пересїчно по 22 К. 12 питомців удержував з власних фондів Є. Е. Митрополит, 8 мало безплатне удержанє в бурсї, 1 був стипендистом Виділу краєвого, 1 удержувало кількох членів виділу тов. педаґ., а 7 допомагало тов. „Руслан“ сталими місячними запомогами від 8—12 К. — При клясифікациї з кінцем року шк. одержало 71 степень

бу ґубернатора, але тепер то можна було робити, а навіть треба.

Вчера вечером при самім вході до ґубернаторского дому, арештовано слідженого аґентами, дуже підозрілого чоловіка. Ходив він за ґубернатором в єго звичайнім, поранним проходї, відтак цїлий день волочив ся коло дому, заглядав до вікон на партері, укривав ся за деревами і взагалі поводив ся двозначно. По заарештованю нічого при нїм не найдено, ні оружия, ні підозріних предметів і нападів, показало ся, що то був міщанин Іпатиков, кушнїр, однако оправдаючи ся давав помотані пояснення і неправдиві і впевнював, що раз лише перейшов попри дім, словом, видко було, що щось укриває. При ревізиї в єго робітни, крім звичайних обрізків кожуха від плаща ґімназияльного ученика і предметів, відносячих ся до єго ремесла і до домашного господарства, нічого а нічого не найдено, ні оружия ні паперів; однако єго поведенє видавало ся темним і загадочним. Ніхто із служби ґубернатора, ні портиєр, ні инші не звернули уваги на підозрілого чоловіка, хоч що найменше десять разів перейшов він поперед головну браму; а в ночи один з аґентів, аби пересьвідчити ся чи замкнені порушив дверми. Були дійстно не замкнені; отже увійшов до комнати портиєра, назначив на доказ стїну оловцем і незамічений вийшов. Портиєр оправдував ся, що з розсїяня не замкнув дверий, але в таких часах, коли всї дожидають злочину, такого розсїяня не можна було простити.

— Я в неможливім положеню, ласкава пані — жалував ся Сандач перед ґубернаторовою, притискаючи до грудий білу рукавичку.— Єго превосходительство противить ся рішучо всякій охоронї, навіть говорити собі о нїй не позволяє. Аґенти, простїть за слово, що волочать ся за превосходительством, вже на ногах удержати ся не можуть, а то всьо не дає ніяких користий, бо перший лїпший шубравець, може ізза вугла або з поза паркану кинути каменем і скалїчити превосходительство. На случай, не дай Боже, нещастя, скажуть: поліцмайстер винен, поліцмайстер не пильнував, а щож я можу зробити против сьвятої волї превосходительства. Прошу, ласкава пані, поставити ся в моє положенє і признати, простїть за слово, що хиба прийде ся менї подати ся до димисиї. Так, ласкава пані, хиба подам ся до димисиї.

Показало ся, що Сандач мав вже готовий плян. Нехай ґубернатор возьме дво- або тримісячну відпустку і виїде до купелїв за границю для поратованя здоровля. В місті панує взірцевий спокій, ґубернатор має ласки в Петербурзї, отже без ніяких перепон одержить відпустку.

— Инакше ні за що не ручу, ласкава пані — з чувством закінчив поліцмайстер. — Єсть якась границя людскої спроможности, отже цїлком отверто говорю: инакше ні за що не ручу. Коли минуть два, три місяцї, а о всїм щасливо забуде ся, просимо, вертайте до нас превосходительство. Тодї саме приїде сюди італіяньска опера, будемо слухати, а тимчасом уживайте собі на здоровлє.

— Ну, яка то буде опера! — перебила ґубернаторова, але згодила ся на предложеня поліцмайстра, бо була сильно затревожена.

На долинї поліцмайстер знов виганьбив портиєра, але сим разом вже голосно не вяжучи ся нїчим.

— Я тебе научу! Бороду обірву, ти товста пико! Запустив заличкі, як який тайний совітник, поганець! Гадає собі, що двері можна не замикати! Будеш ти танцювати передомною! Ти!...

Тогож вечера Мария Петрівна просила мужа, аби виїхав з нею і з дітьми за границю.

(Дальше буде).

віднначаючий, 127 першу клясу, а 2 поправку з одного предмету. — В слідуючім р. шк. знайде поміщене в бурсї знова 200 учеників, однак за підвисшеною оплатою місячною, бо з причини незвичайної дорожнї у Львові, замкнув комітет бурси рахунки за попередні роки дуже великими недоборами.

— Для вигоди подорожних. Міжнародне товариство спальних вагонів заводить ті вагони з Европи до Токіо з Японії. Спальні вози будуть курсувати через Росию, Сибір і Манджурию, а то через міста Харбін і Мукден, аж до полудневого порту Фузан на корейскім півострові. Звідтам переїдуть спальні вагони кораблями до Сімоносекі в Японії, а дальше зелїзничими шляхами аж до Токіо. Подорожний уклавшись до сну в Льондонї, буде міг по кількох тиждних дороги встати в японьскій столиці.

— Шкільна Поміч" в Сокали розписує конкурс на приняте 60 питомцїв до бурси на рік шкільний 1907/8. Услівя приняття: 1) Батько (опікун) мусить бути членом „Шкільної Помочи" вплачуючи річно вкладку 2 К. 2) Виділ прийме тільки добрих і пильних учеників, котрі дадуть запоруку гарного поведеня і добрих успіхів в науці. 3) Батько (опікун) буде точно платити місячну оплату 20 К з гори, до чого з'обовяже ся письменною деклярациєю. 4) Кождий питомець зложить 2 К на рік за з'ужите інвентаря. 5) Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в приписане число біля, постіль і одіж. 6) Піддати ся реґулямінови бурси. Поданя з долученем сьвідоцтва шкільного і декляраціє належить вносити до Видїлу „Шкільної Помочи" в Сокали на руки о. мітр. др. Василя Левицкого до 15. серпня с. р. Всї бувші питомці мають наново внести подання о приняте. — *Вид.л.*

— З станиславівскої єпархії. На конкурс з речинцем до 20. серпня розписана парохія Беремяни, деканата заліщицкого. — Увільнені оо.: Корнило Йойко, від експ. сотрудництва в Колінках, Іван Мокрицкий, від сист. сотрудництва в Космачи і Анат. Навроцкий, від завідательства в Городенцї. — Введені оо.: Михайло Гаврилюк, яко завідатель в Ворвулинцях, Николай Боклачук, яко сист. сотр. в Заліщиках і Михайло Романовский, яко прив. сотрудник в Річці. — Намістництво признало дотацию для сотрудника в Тишківцях. — Відпустку для покріплення здоровля дістали оо.: Іван Александрович на 3 місяці, Григорий Козицкий і Константин Балицкий на два місяці, Вінкентий Кузик на місяць, Іван Сінґалевич на 6 недїль, Никифор Курилович на місяць, Конст. Ткачкевич на 6 недїль, Лев Левицкий на 8 недїль, Йосиф Вигнаньский на 6 недїль, Іван Рудницкий на два місяцї і Виктор Чаплиньский на 6 недїль.

— Товариство „Інститут Непор. Зач. Пр. Д. Марії в Станиславові" під покровительством Преосьв. Епископа отвирає з слідуючим роком шкільним інтернат для учеників в Станиславові, забезпечуючи вигідне мешканє, здорове удержанє, поміч в науці і родительску опіку під наглядом сьвященика. Місячна оплата 35 К з гори; на інвентар і пранє 12 К річно. Зголошувати ся належить зараз, залучаючи декляраццю родичів що до точної оплати на адресу: о. Кл. Кульчицкий, Станиславів („Достава" ул. 3 Мая 4).

— До „Селяньскої Бурси в Станиславові" прийме ся ще 60 учеників ґімназияльних. Місячна оплата 20 корон грішми або харчі після спису і умови на інвентар і пранє 6 корон річно. Зголошувати ся належить зараз, залучаючи декляраццю родичів що до точної оплати на адресу: о. Кл. Кульчицкий, Станиславів („Достава" ул. Третого Мая ч. 4).

— Надзвичайні загальні збори читальні тов. „Просьвіта" на жовківскім передмістю у Львові відбудуть ся дня 14. с. м., о год. 6. вечером у власнім льокали, ул. Об'їзд ч. 6, на котрі о численне прибуте просить — *Виділ.*

† Помер Емиль Бачиньский, перший директор руского театру в Галичинї дня 10 с. м. в Самборі, в 74-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 13 липня. Як доносить Slav. Corresp. пп. Крамарж, Прашек, Грубан, Кльофач, Масарик і Гибеш предложили вчера слідуюче внесене: „Висока палата зволить ухвалити: Взиває ся президию палати послів, аби §. 51 букв. а. що до стеноґрафічних промов перевела без обмежень і видала сейчас відповідні зарядженя". То внесене підписали чеські посли з усіх сторонництв, Коло польске, людовці польскі, клюб руский, оба клюби полудневословіньскі, Італіянці, Румуни і всї чеські, польскі, італїяньскі і рускі социялісти.

Відень 13 липня. В часї другого читаня буджетової провізориї буде промавляти іменем Кола польского пос. др. Ґломбиньский, а відтак пп. др. Козловский і др. Ґерман.

Відень 13 лютого. Konserv. Korresp. доносить, що перед роз'їздом послів на лїтні ферії п. Президент міністрів покличе провідників сторонництв на конференцию, аби виясинти ситуацию в парляменті і пояснити відношеня поодиноких клюбів до правительства.

Відень 13 липня. В присутности п. міністра війни відбули ся в Брук над Литавою вправи і проби нових машинових карабінів.

Загреб 13 липня. Хорватска коаліция покінчила вчера по полудни свої наради і уложила маніфест, котрий буде нинї оповіщений.

Париж 13 липня. Вчера закрито засїданє палати послів.

Льондон 13 липня. До „Daily Telegraph" доносять, що в середу вечером в мешканю президента міністрів відбула ся нарада міністрів і старших мужів державних, на котрій ухвалено засади росийско-японьского терговельного договору. Як зачувати, круг впливів японьских має бути розширений, а натомість буде признана перевага росийских впливів в Монґолії.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 13 липня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·40 до 9·50; жито 8·30 до 8·50; овес 8·75 до 9·—; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 9·— до 9·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІПОЛИТ СЛИВИНЬСКИЙ

Спілка промислова і будівляна з огр. пор.

виробляє і має в запасї

в своїх фабриках виробів керамічних в Дрогобичи і в Ряшеві

1. дахівки толочені фельцовані (францускі)
2. дахівки тягнені фельцовані, 3. карпівки,
4. цегли всілякого рода, як дуті фасонові, складинові, звичайні і т. д.
5. дрени і всілякі инші вироби керамічні

Річна продукция 15,000.000 штук.

Товар доборовий. Цїни умірковані.

Замовленя приймає: Бюро центральне Спілки: Львів, Кадецка 6, ч. тел. 528.
Управительство фабрики в Дрогобичи і в Ряшеві.
Спілка кредитова будівничих: Львів, Гетманьска 12, ч. тел. 686.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників удїляють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінevіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).